EPIPHANUS / CASSIODORUS

Admont, 2. Hälfte 12. Jh.

Seite 100r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25983
Copyright: Admont, Benediktinerstift

poncebat & singulis orationibus finitis lapide mittebat in sinu. Et expensis lapidibus orationes
sciebat esse completas. Se & ia paco inscyti florebat. Adiuuentute usq; ad senium optime cuer
satus. Que neq; circa corporis sanitate neq; circa animi passione demon aliquando de
cepit. Stephanus aut circa maxime habitauit perfecta degens. & integra continentia.
Qui circa lx annos patissimi monachus fuit. & antonio magno notissimus fuit itaq;
mansuetus & sapiens. locutione suauis & utilis. Tristantium consolabat animos & ad alacri
tate reuocabat. licet tribulatio necessaria pueniret. Tali erat & ia incladibus; propris.
Denique dum infirmitate incurabile incurrisset. & medici putrida membra eius incidissent.
ille manibus tamen opabat. palmas plectens folia. & presentibus persuadens. ut de rebus huius non
dolerent. neq; aliquid cogitarent. nisi debono fine dis inquit qfecit cuncta utilia. Et. ego
autem noui quia huius passione propter peccatis euenunt. & melius est hic pena soluere. quam post
mortem perpetua supplicia sustinere. Prior autem cum de domo patris ad philosophia cuersionis
exiret. promisit denuo se nullum propinquos de ceto fore uisurum. Post quinquaginta uero annos
dum ei soror eius uiuere & habitare in heremo cognouisset. incessabat donec eum inspiceret.
Quam dum ep̃ loci illius ia quindecim pp̃ea uideret affligi. scripsit presulibus heremi ut prior
dirigerent. At ille quo contendere nefas est iussionibus; senique obedientes. & assumentes quida
uenit ad patria. Cumq; ante ianuam domus sue accessisset. & suum nuntiasset aduentum.
uemente germana clausis oculis dixit. Ecce ego sum prior. quinto uis aspectu satiare.
Et illa glorificata laudauit dm. At ille oratione facta remeauit ad heremum ubi
fodiens aquam inuenit amara. eaq; usus est usq; ad ultimum uite die. Post cui obitum nullus
ibi habitare pualuit. Ego autem reor. quia poratione ea ad suum usus fecerit dulce.
dum & ia alibi non extante oratione meruerit emanare. Ita cum moyses & ceteri monachi
puteum aliquando fodierent. & nec uena aliquam reppirent. nec amplius ia fodere alti
tudo permitteret medio die supuenit prior. & oratione facta descendit in foueam.
Cumq; tercio percussisset terram. statim emanauit aqua. Cumq; oratione facta discederet.
illis eum petentibus; ut de ea aqua gustaret. ad hoc inquit dixerit sum & pp̃ quod uenit pactum est.
Ammonium itaq; ferunt nimis eruditum origenis didimiq; discipulum. adiuuentute usq; ad
nouissimum die pretet panem assumi nihil aliud comedisse. Hunc dum uoluissent quida
ad epatum pertrahere. nec ille posset eos sermone euitare. abscidit pp̃a aures dicens.
Iam mihi neq; uolentem me quisquam patitur ordinari. dum ecclastica regula corpore perfecto
exquirat. Inde discedentibus; illis & denuo remeantibus atq; dicentibus quia magis perfec
tione poti ecclam quam corporis exquirat. iurauit & ia lingua sua abscidere. sicut uim in
terent inferre. Quo audito. queneram recessere. Soliq de tempore fuit eua gri
ur eloquentissimi atq; mitissimi a gregorio epo nazianzeno decenter eruditus. cui et ia
fuit archidiaconus. ferunt enim eum aspectu pulcherrimum. & circa cultum uestis ornatum.